

HODNOCENÍ KATEDRY PSYCHOLOGIE JAKO CELKU

1. Odborně měla práce katedry psychologie v letech 1968/69 vzestupnou tendenci. Jen v r. 1968 otiskli členové katedry 37 vědeckých studií, vypracovali 9 skript, dali do tisku 3 knižní publikace, Sborník fakulty /řada psychologická/ atd. Rostl počet habilitačních řízení/2/ a kandidátských hodností.

Hojná byla spolupráce se zahraničím, a to jak členů katedry, tak výměnných zájezdů se studenty /Tbilisi, Moskva, Leningrad, Varšava, Pöznaň, Budapešť, Berlín, Lublaň, ale také Vídeň, Itálie, Švýcarsko, Londýn, Colorado atd./: studenti byli /výměnné zájezdy/ v SSSR, Polsku, NDR, Jugoslavií.

Enormní pedagogické úvahy a pracovní vypětí všech členů katedry bylo způsobeno tím, že z 22 kateder Filosofické fakulty UJEP byl každý čtvrtý student posluchačem katedry psychologie /více než 300 studentů/, aniž katedra měla možnost zvětšit své pracovní a laboratorní místnosti co do jejich počtu a zůstala v prostorách dímenzovaných na 20-25 posluchačů.

Bylo proto nutno intenzivně přepracovávat výukové plány, a to tím spíše, že praxe našeho socialistického zřízení kladla na obor psychologie veliké a nové požadavky. Domnívám se, že největším politickým činem katedry ve prospěch socialistického zřízení bylo to /a zůstává/, že těmto požadavkům i při velmi špatných pracovních podmínkách vyhověla: budovali jsme psychologii práce na závodech, zřídili jsme řadu psychologických výukových pracovišť, postgraduální školení psychologů práce, kursy pro řídicí pracovníky na závodech, vypracovali jsme řadu projektů pro továrny a nové provozy; vybuřovali jsme výuková pracoviště pro psychology ve zdravotnictví v Kroměříži a Šternberku; vybuřovali jsme zcela nový typ Psychologicko výchovné kliniky /současně slouží jako výukové pracoviště/ a universitní kurs /^{dvouletý} /pro výchovné poradce; psychodiagnostické středisko v Bratislavě atd.

Politicky

Politicky nelze hodnotit činnost a názory členů katedry jednoznačně a jednostranně. Dá se říci, že je každý z členů katedry svébytnou osobností od lektora marxistické filosofie MěV KSČ /Bedlák/ až po nestraníky. To je nutno zdůraznit proto, aby bylo jasno, že politicky exponovaný Jaroslav Šabata /který byl ostatně od března r. 1968 uvolněn z katedry pro práci na KV KSČ,

až do svého vyloučení ze strany/neměl na členy katedry, rozhodně však ne na katedru jako celek, vliv. Bylo mu ostatně vedoucím katedry po dohodě s děkanem odňato právo přednášet /od chvíle, kdy byl z KV uvolněn/ a až do vyřešení případu byl pověřen vědeckým úkolem.

Činnost dr. Bárty/článek o milicích/ je předmětem stranického řízení. Jsme přesvědčeni, že spíše ukáže ^{neoforní formulaci a} politickou naivitu než zlý úmysl.

Za politický klad považujeme i překlady ze sovětské odborné literatury, zejména stěžejní dílo Rubinštejnovo /Základy psychologie/, práci Rosenfelsovu z NDR atd.

Ve studentských akcích jsme vystupovali jako činitel brzdící. Domníváme se, že lze po zvážení všech okolností s dobrým svědomím prohlásit, že katedra jako celek nevystupovala ani protisocialisticky, ani protisovětsky. Tím méně by bylo spravedlivé vytýkat jí to pro exponovanou funkci Jaroslava Šabaty.

V ěrně dne 15. dubna 1970

..... Robert Homolý